

Tamáska Péter: Inkább színes, mint barna

2015 március 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Stephan Courtois A kommunizmus fekete könyvében megjegyzi, hogy a nyelv manipulálása, a szavak értelmének és a valóságnak a szétválasztása tipikus lenini örökség.

A jobboldalhoz tartozás a nyugati szóhasználat szerint könnyen széls?séget takarhat, egy demokráciában csak a baloldal és a jobbközép különböz? változatai felelnek meg a politikai korrektségnek. Hogy a demokrácia így csak olyan féldemokrácia, amelynek komolyságából hiányzik a játékra, az igazi megmérettetésre való hajlam, mit sem számít.

Aki mondjuk Putyin tekintélyelv? Oroszországa vagy a bevándorlásellenes Pegida mozgalom iránt megértést tanúsít, az rögtön megkapja, hogy mit sem tanult a nácizmusnak adott világtörténelmi leckéb?l.



Pedig Clint Eastwood - aki végül lemondott tervezett Putyin-filmjének forgatásáról - Münchenben, Az amerikai mesterlövész cím? filmjének bemutatóján arról beszélt, hogy „bizonyos kultúrákban diktátor szükségeltetik”, hogy a rendszer m?köd?képes maradjon, és utalt Irak és Líbia végzetes szétesésére zsarnokaik bukásával.

Mit kezdjünk Európa legdemokratikusabb államának, a Német Szövetségi Köztársaságnak a hagyományaival? Demokrácia és piacgazdaság, emberi jogok érvényesülése, európai integráció, posztnacionális és transzatlanti kapcsolatok; az égnek ezeket a nyugati adományait frázisok tömege lepi el.

A szociális piacgazdaságnak az a paradicsoma, amelyet az MDF Antall Józseffel az élen meghirdetett, már régen nem létezik. Kritikusak lettünk, és van, aki úgy tekint a németekre, hogy irányvesztettek ?k is; az NDK doktríner antifasizmusa találkozott - mint ezt az állam két legf?bb posztjának birtokosa is jelzi - az önfeladás nyugati, posztnacionális eszméjével. A német nagyvárosok utcáin tomboló baloldali csoportok mintha 1968, a diáklázadások filmhíradóiból lépnének el?: Németország olyan színes, mint még soha - üvöltik szadomazo performance-aikon. S hogy: Inkább színes, mint barna!

Az egyetemeken rettenetesen megn?tt a bölcsészek száma - szemben a mérnöki és természettudományos szakok stagnáló, nem egyszer csökken? hallgatói létszámával -, és a fölös szociológusokat, pszichológusokat, politológusokat és más humán szakmák piacnak nem kell? diplomásait sem a média, sem a közoktatás, sem az állami és magánbürokrácia nem képes felszívni. Az utcai rendzavarásokban és kocsmai filozofálgatásban jártas „intelligens proletárok” már az 1848-as forradalmak idején felt?ntek, és szociológiára hajló titkosrend?rök a

hivatásos forradalmárokkal együtt a negyedik rend, a proletariátus mellett az ötödik nagy (és veszélyes) társadalmi rétegként határozták meg ?ket. Kés?bb az „ötödik rendnek” komoly szerepe volt a szocialista mozgalmakban és a bolsevik elit létrejöttében, amely jó néhány kifizetetlen társadalmi számlát rendezett a cárizmussal szemben anélkül, hogy országa jólétére tekintettel lett volna. A mai fiatal baloldal kísérlete, hogy a pénzvilág oldalán kivegye részét az európai kártyák újraosztásából, persze sokkal furcsább jelszavakkal folyik, mint amilyeneket a bolsevikok használtak.

A nemi identitás választásának szabadsága és a bevándorlók szépsége. Az ördög a nacionalista. S közben - mint Brémában - a szocialisták és a zöldek a szalafistákat támogatják, és furcsa kapcsolatokat tartanak fenn a várost rettegésben tartó libanoni b?nöz?csoporttal, a Miri-Klánnal. Balról sok minden megengedett, s a rend?rök hallgatnak. És senkit sem érdekel Berlinben, hogy fanatikus moszlimok kiirtják az asszír keresztényeket, akiknek ?sei - ha a feljegyzések nem hazudnak - ’31-ben celebráltak a világon el?ször keresztény misét, s a mise Krisztus nyelvén, arámiul folyt.

Klaus Schröder, a politikai tudományok professzora - akinek az NDK államtörténetér?l írott könyve több kiadást megért - nemrég ismertette társadalmi mélyfúrása gyakran paradoxonnak ható kitételeit.

„Általánosságban elmondható, hogy a (német) társadalom s pártjai is balra mozdultak el.” A korszellem Willy Brandt idején is ez volt, aztán Helmuth Kohl alatt a jobbra tolódásnak kedvezett (de Kohl nem hajtotta végre az „ellenreformációt”, azaz a hatvannyolcas szellemiség visszaszorítását), és most Merkel alatt, bár a jobbközépre szavaztak, az emberekben egyre jobban kitapintható egy balos érzület. A lakosság tizenhét százaléka hajlik a széls?bal eszméinek elfogadására, legtöbben – huszonnyolc százalék – közülük a volt NDK déli területét magába foglaló középnémet régióban élnek. Az állam „egyeduralmát” leépíteni vágyók aránya negyvenhat százalék, s a megkérdezettek mintegy hatvan százaléka úgy látja, hogy Németország nem demokrácia. S bár - jegyzi meg Schröder - 2000 óta érezhet?en megn?tt a széls?balos csoportok „nácik” és rend?rség elleni er?szakos támadásainak száma (amelyeket a médiumok részben elhallgatnak), igazi veszélyt nem jelentenek az állam számára, és a vágyott „forradalom” lényegében megreked a verbalitás szintjén.

Azaz egyetlen radikális csoport sem olyan radikális, mint amilyennek szeretné láttatni magát. „Színesnek lenni” most - szeszély és ízlés dolga. S ahogy Frank Zappa énekelte egykoron, nem a lábujjad csúnya, hanem a tudatod.

Tamáska Péter – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu



Ajánló